

FOMENT

DIARI NACIONALISTA REPUBLICA

REDACCIO I ADMINISTRACIO
PERLA, 2.—REUS
TELÉFON NÚM. 168
NO'S RETORNEN ELS ORIGINALS
ENCARA QUE NO'S PUBLIQUIN

Any XIII

Núm. 128

Reus, dimecres 5 de Juny de 1918

PREUS DE SOTSCRIPCIO

REUS. Ptes. 1'50 al mes,
Fora. . . . . 4'50 trimestre.
Estranger. . . . . 9'—

Número solt 5 cèntims

GAS REUSENSE

Oferim calç semi-extingida, excel·lent per a la construcció de parets de mamposteria de pedra, al preu de 6 pessetes tonelada sobre carro a la Fàbrica.—Se donarán instruccions per a la confecció del morter.

De la conferencia d'En Samblancat

(FRAGMENT)

REUS, PARIS Y LONDRES

Esta conferencia debió darse en Reus hace un año justo. En Mayo de 1917 recibí una carta cariñosísima del Consejo directivo de Juventut Nacionalista Republicana invitándome a venir a esta ciudad. Aquella carta fué reforzada a los pocos días por la visita que me hizo un paisano vuestro, redactor de «La Lucha», y por otra carta más apremiante que la primera y que venía firmada por los presidentes de tres Juventudes republicanas de Reus: por el de Juventut Nacionalista Republicana, por el de Juventud Republicana Autonomista y por el de Juventud Republicana. A pesar de los deseos tan insistente y repetidamente manifestados por to-

da la juventut liberal de esta ciudad, me vi forzado a declinar la amable invitación que se me hacía. Graves preocupaciones embargaban por aquel entonces mi ánimo y no me fué posible acceder a tan vivas solicitudes.

He de confesar que no contribuyó poco a que yo rehusara el honor de dirigiros la palabra cierto miedo que vosotros me inspirábais. Yo no había estado nunca en Reus, no conocía el panorama, el paisaje político de esta ciudad, y temía confundir la horticultura con la silvicultura y tomar por un árbol un palo de telégrafo y una mata de pimientos por una mata de alhucema. Luego me acordaba de una bronca que armaron unos quantos

republicanos de aquí en un mitin que dimos en Tarragona, al fundar el Bloc Republicá Autonomista, y pensaba: «Los republicanos de Reus son tan cerriles como yo, y mucho será, si doy la conferencia, que el acto no acabe a botetadas y a palos». Ya comprenderéis que no era nada halagüeña la perspectiva de venir aquí con la cabeza llena de ideas y volverme a Barcelona con la cabeza llena de chichones.

Aunque este temor no se ha desvanecido del todo, aunque aún no las tengo todas conmigo, a la última invitación que a hablar en Reus me ha hecho la Juventut Nacionalista Republicana no he sabido ni podido resistir. No se trata ya del deber de darnos a la multitud, de entregarnos generosamente a las masas, que tenemos los hombres públicos, los apóstoles de un ideal. No se trata ya de aceptar un honor tan reiteradamente ofrecido. Se trata de gratitud, de hidalguía, de corresponder con amor al amor que los hombres de esta benemérita entidad me han demostrado. Durante la última represión murciana, cuando yo me hallaba preso y sin esperanza de que mi cautiverio terminara, porque el trágico fusilador de 1909, ebrio de mando y loco de una roja demencia siniestra, volaba desalado hacia la dictadura y el poder absoluto, Juventut Nacionalista Republicana se interesó por mí, me escribió a la prisión y telegrafió a los ministros ciervistas, que se sentían rajás y querían rajarnos,

recabando mi libertad. Una prueba tan cordial de simpatía no pudo menos de conmoverme, y hubiera creído ahora que realizaba una mala acción si no hubiera aprovechado esta coyuntura que se me ha presentado para manifestar mi agradecimiento a los buenos ciudadanos, a los queridos correligionarios de la Junta o Consejo de Joventut. La imperiosa necesidad de cumplir este deber, de estrechar la mano, ahora que estoy libre, a los que me la tendieron cuando me hallaba preso, y el deseo de visitar Reus, deseo ya antiguo en mí, pero sentido ahora con más vehemencia que nunca, son los que me han movido a tomar el tren y plantarme aquí.

Cuando he dicho que no conocía Reus, no he querido significar que me era desconocida por completo la fisonomía de vuestra ciudad. Al menos, algunos rasgos de su fisonomía espiritual, de su cara interior, estoy por decir que me son casi familiares.

Reus es famosa en España y en el mundo por su cultura, por su riqueza, por su liberalismo, hasta por su orgullo. Su Centro de Lectura es una de las primeras cosas importantes de que se oye hablar al llegar a Cataluña. Sus hijos ilustres son universalmente celebrados y admirados. Su campo y su industria son gala de nuestra nación. En un país en que tan poco abundan los bosques de árboles de la industria, Reus es uno de los más frondosos, de los más espesos, de los de más altas y más humeantes chimeneas.

He hablado de orgullo. También el orgullo es grande. También del orgullo se vive. De eso está viviendo España hace cuatro siglos. No come, y a pesar de ello, se mantiene en pie. Claro está que el orgullo de Reus no es el orgullo de España, sino todo lo contrario. El orgullo de Reus es el de un pueblo que todo se lo debe a sí mismo, a su empuje, a su afán, a su trabajo y a su laboriosidad. Es un orgullo yanqui,

un poco rastacuero si se quiere, pero hijo de esa hermosa pedantería de la juventud y de la plenitud de facultades. Ha llegado el momento de reivindicar el rastacuerismo. Este es un mote venenoso, un aguijón viperino de la impotencia y de la envidia. Los pueblos decadentes, las aristocracias degeneradas llaman rastacueros a las mocedades vigorosas y pujantes, que vienen a renovar con sus bríos la existencia. Las ciudades muertas llaman rastacueros a las ciudades vivas. Porque como hay individuos rastacueros hay pueblos rastacueros. Barcelona lo es con respecto a Madrid y Reus lo es con respecto a Tarragona. Madrid y Tarragona son las capitales oficiales, históricas; Barcelona y Reus son las capitales vitales, nuevas. Es este un episodio, un incidente del pleito secular entre las ciudades guerreras, sacerdotales o políticas y las ciudades trabajadoras. Aquéllas quieren imponerse y mandar y deslumbrar con el brillo de sus armas, de sus vestiduras pontificias, de sus galones. Estas se niegan a tascar el freno, a aceptar la coyunda. A la larga, el pleito lo ganarán estas últimas. La sangre roja vencerá a la sangre azul. Las ciudades dinámicas derrotarán a las ciudades estáticas. Porque hoy vale más tener una buena fábrica que una hermosa catedral; y miles de obreros flacos, más que dos docenas de canónigos gordos; y producir buen aceite o buen jabón, más que poseer un arzobispo, un archipámpano o un archimandrita.

De esa misma juventud generosa de que procede el orgullo de que hablamos le viene la fama de rebelde y blasfemo de que goza Reus y que me la hace a mi extraordinariamente simpática. A un escritor de esta villa le he oído yo decir que España es la nación que reniega más del mundo, Cataluña la región que reniega más de España y Reus el pueblo que reniega más de Cataluña. No sé si esto es una hu-

morada del escritor aludido. En honor vuestro quiero creer yo que no. La blasfemia es la expresión, el verbo mismo de la rebeldía y del orgullo. El primer blastemo fué Luzbel, que fué el primer rebelde, el primero que sacudió indignado y digno el yugo de la tiranía divina. La blasfemia es hija del orgullo y madre de la justicia y de la ciencia. Sin blasfemia no habría progreso. De las blasfemias, de las rebeldías, de las herejías y de las negaciones son hijos el mundo moderno y la moderna civilización. Sin blasfemias no hay grandeza, ni libertad. Para los enemigos de la humanidad y de la vida no hay mayor blasfemia que el desnudo, que la sinceridad, que la verdad. Así que se puede decir que no está en posesión de la verdad más que el que está siempre con la blasfemia y con la negación en los labios. Repito que ignoro si Reus es tierra de blasfemos, si Reus es la patria de la blasfemia. Lo que sí sé es que aquí nació uno de los jóvenes más rebeldes que ha producido la raza, que de aquí era una de las lenguas que han blastemado más valientemente en castellano. Me refiero, como podéis suponer, a Bartrina, el Guyau de Reus, el filósofo poeta, el dulce y pensativo ruseñor, muerto prematuramente, apenas lanzado su primer canto.

De buena gana le dedicaría a vuestro poeta un aguafuerte. De buena gana lo evocaría y lo haría venir aquí. Tengo que hacer verdaderos esfuerzos para contenerme. Bartrina es una excelente presa para un artista y para un charlatán político. Pero aquí no hemos venido a levantar muertos, sino a derribar vivos.

Mayores esfuerzos tengo que hacer aún para no hablar de Prim. El famoso general de Reus, ante cuya estatua se paraba Noel riendo, y ante cuyo caballo del Parque paso yo siempre temblando, temblando de que qualquier día salte de su pedestal y se eche a galopar por

nuestras Ramblas barcelonesas, es toda la historia del siglo XIX español, es el resumen de todo lo pintoresco trágico de ese siglo caótico y absurdo, en que una Mesalina descocada y disoluta, que tiene siempre los ojos fijos en la cruz de los pantalones de los hombres— Isabel II—, y un clérigo raspitunescos, de sangre catalana requemada por el sol de Cuba—el P. Claret—, y un general más valiente que el Cid, forman la santísima Trinidad de poderes que le hace a España la santísima y la impide salir de su estado de horda, redimirse de su condición de tribu. Pero repito que no he venido a bailar zarabandas con los muertos, sino a hacer bailar y saltar a los vivos a latigazos. En algunas cabarets y boliches de Buenos Aires entretienen a la clientela arrojando gallos vivos sobre una pequeña pista que tiene el pavimento de latón. Debajo de la plancha de latón hay un horno encendido, que va calentando poco a poco la pista. A medida que el calor aumenta, los gallos levantan ahora una pata, ahora otra, hasta que el metal, puesto al rojo vivo, les hace emprender una danza trénetica que acaba con sus fuerzas. Yo quisiera que esta conferencia fuera una plancha candente en que se abrasaran vivos los hombres funestos que se han cenado a España. Y que esta noche fuera para tí memorable, oh Reus! ciudad de la riqueza y de la cultura, de la rebelión y del orgullo, ciudad vecina del Mediterráneo, el mar del lado izquierdo de España, de su corazón; el mar del arte, del heroísmo y de las aventuras; el mar de Grecia y de Roma y de Cataluña; el mar de Escipión, de Aníbal, de Sertorio, de Roger de Lauria; el mar de nuestro pasado y de nuestro porvenir.

ANGEL SAMBLANCAT.

Dipòsit de gel en el Bar Mundial
del 'acreditat Primitiva VICTORIA
—Vendes al por major i al detall.

LA GUERRA

La primera part de l'actual ofensiva alemanya no ha sortit els efectes que els assaltants es proposaven.

Atacaren en un front de 40 kilòmetres, entre Soissons i Reims, en direcció Sur.

Pretenien cridar l'atenció dels aliats vers aquell punt, obligant-los a acumular allí les seves reserves de defensa; conseguit això, els alemanys haurien atacat ferotjament en direcció Oest, trencant el front i avançant amb rapidesa sobre París.

Pero el comandament al·liat no es mama el dit, i comprnent que pel Sur no anaven els alemanys a cap part, els deixà avançar, oposant una resistència débil en el centre, empró mantenint se amb invencible vigor als costats.

D'aquesta manera, els exèrcits alemanys adelantaren 50 kilòmetres en quatre dies, empró avança ren per un carreró quines parets están crispades de canons i baionetes. I arribant a la vora del Marne, aquest avanç ha tingut que deturar-se no perque allí la resistència sigui major, sinó perque els atacants han sentit en perill ses espatlles.

En tot moment, des de que començà l'atac, els alemanys han pugnat amb indescriptible violència per véncer la resistència de l'ala esquerra francesa: tot lo que no sigui véncer en direcció Oest és perdre el temps, homes i prestigi, o sigui perdre la batalla i potser la guerra.

Mes com tot ho sab el comandament al·liat tant bé com l'alemany, mentres aquet apretava vers el Sur, s'acabava de preparar a l'Oest.

Ja l'avanç vers el Sur s'ha detingut i tomba a l'Oest; ja s'apropa la batalla definitiva, perque a l'Oest és on els aliats resistiran de veritat. De com se lluita ne donen idea aquestes paraules d'un corresponsal de guerra francès:

«Alemanya, en desesperat i titànic esforç, llença les seves tropes a

la batalla sense comptar-les; els trens se succeeixen sens descans, i els reforços arriben per totes parts; tots els ferrocarrils, els camins, ver-teixen contínuament torrents d'homes, de queviures, de municions i de material.

Estem davant l'empena suprema, enfront la qual nostres tropes resisteixen amb heroisme sobrehumà, conteniut en ambdós costats l'avanç que es dirigeix vers Chateau-Thierry. Se lluita a peu i amb tenacitat inusitada, donant violents contra-atacs locals que dificulten la marxa de l'enemic i li originen cruentes pèrdues.

En diferents punts el terreny és agafat, perdut, recuperat varies vegades, i sols finalment se cedeix pam a pam la terra coberta de cadavers alemanys.»

.....?

Llegim en un confrare barceloní la següent noticia, comunicada pel seu corresponsal a Tarragona, la lectura de la qual recomanem als possibilistes dels dos centres:

«Ha permanecido unas horas en esta capital el senador del Reino don Dalmacio Iglesias, con objeto de asistir a una reunión preparatoria de la Asamblea provincial que se verificará el domingo próximo para la reorganización del partido carlista.»

Ja veuen, els del *Burgo podrido*, quins resultats donen les immoralitats polítiques que venen coment: a Reus, que sigui alcalde el representant més genuí dels governants que provocaren els sagnants successos d'agost; a la circumscripció, assegurar l'acta a un diputat d'En Dato i Sánchez Guerra, i a la provincia, la reorganització del partit carlí.

I encara té la despreocupació, aquella mena de torna del diari possibilista, de parlar, fent referència al resultat de les tres últimes eleccions, del retorn de nostres comarques al seu «abolengo» republicà...

Visca, visca la república de los buenos catalanes españoles!

Amb don Jaume per president...

Es a dir, senyor Virgili, que vosté no se'n va enterar de que a la plaça mercat hagués aparegut tan cada la caseta del repés?

Ja és «frescura» la de vosté, ja!

S'ha ben acreditat de duenyó de un establiment de *bebidas y refrescos!*

Pero com que digué que ja se'n enteraria de nou, esperem veure amb quina altra *frescura* ens sortirà en la propera sessió.

Publicacions rebudes

El fruit d'una passió

Sota aqueix títol acaba de publicar nostre col·laborador En S. Torrell i Eulalia, una noveleta ciutadana, extreta de la realitat, de la trista realitat de la vida, lo que fa que la seva narració resulti interessant en extrem.

Enganyariem a l'amic Torrell si li diguessim que la seva obreta és completa, acabada, definitiva...

No creiem que ell mateix en tingui la pretensió.

Mes, tenint en compte que *és un arbre plantat de poc i que treu el seu primer tany*—com diu l'Aladern en el prólec del mentat llibre—no es pot dir més sino que com a primera mostra és quelcom que assenyala que el jove Torrell, si continúa conreuant la literatura catalana, s'obrirà pas i potser, potser triomfarà. Tant de-bó.

Llibre de la pagesia

Han arribat a nostra Redacció dos quaderns del «Llibre de la pagesia» que la Direcció d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya ha donat a la publicitat.

L'un es d'En M. Rosell i Vila, i porta per títol «L'Urgell, Centre de cria i recria ramadera»; i l'altre, que és original de D. J. M.ª Valls, se titula «Estalviem sofre.—Els polisulfurs».

Són uns ben presentats follets de propaganda, molt útils a la classe agrícola.

Catalana

Hem rebut aquesta interessant revista setmanal quin sumari, com de costum, és interessant.

ELS MINERS ASTURIANS

Un conflicte important, conjurat

Entrevista amb En Cambó

Per a arribar a una solució del conflicte que estava pròxim a plantejar-se a Asturies, per la petició dels obrers a les Empreses, ja coneguda per nostres lectors, anaren a Madrid Comissions d'obrers i patrons.

La Comissió d'obrers la formaven Manuel Llaneza, secretari del Sindicat miner, i Josep Calleja, funcionari del mateix Sindicat.

Les dues Comissions celebraren una entrevista amb el ministre de Foment i acordaren, en primer terme, concedir definitivament 1'50 pessetes d'augment en els salaris a tots els obrers, a partir del primer d'abril prop passat.

En lo que respecta a les altres peticions obreres, se convingué en celebrar una conferència de delegats dels patrons, dels obrers i el Govern, que's verificarà el dia 10 del corrent.

En aquesta conferència es discutirà la concessió de 50 céntims per tonela a per a la caixa del Sindicat obrer, i es tractaran diversos problemes socials que es retereixen a la mineria; tals com el Codi miner, cases per a obrers, augment de producció, organització del treball, estudiant-se la manera de que en aquest any i en tot el que vé no surgeixi cap conflicte.

El senyor Cambó digué als comissionats obrers que, probablement, enviaria a Asturies un regiment d'enginyers per a procedir a la construcció de barracons, mentre se resol la qüestió de les cases per a obrers.

Amb aquests acords, la vaga que tants comentaris havia suscitat i que a tantes fantasies havia prestat marge ha quedat evitada.

SECCIO OFICIAL

Centre de Lectura

Aquest Concell Directiu, tenint en compte que per acord de la darrera reunió general la quota mínima serà de 1'50 pessetes per a tots els socis que ingressin després del 30 del corrent juny, ha acordat suprimir els drets d'entrada durant el present mes, a fi de donar tota mena de facilitats als qui vulguin disfrutar dels beneficis de pagar la quota mínima d'una pesseta.

Lo que's fa públic per a general coneixement.

Reus 1er. de juny de 1918.—Per A. del C. D., el secretari, Pere A. Savé.

Sindicat de Reg del pantán de Riudecanyes

El Consell Directiu del Sindicat convoca als tenedors de títuls de la Societat a la Junta General extraordinaria que tindrà lloc en el domicili de la Cambra de Comerç d'aquesta ciutat, el dia 20 del pròxim mes de Juny a les 6 de la tarda.

Les delegacions de senyors accionistes ausents o dels que desitgin estar representats en la Junta general extraordinaria, deurán ser registrats en la Secretaria d'aquest Sindicat.

L'ordre del dia se troba de manifest en Secretaria.

Les hores de despatx per aquests assumptes serán des de 12 a 1 tots els dies laborables fins el 17 de juny inclusiu.

Reus 22 de Maig de 1918.—El President, E. Navás Felip.—El Secretari, Joan Botarull.

A N U N C I

Pel present se fa públic l'extraviu dels títuls d'aquest Sindicat números 2.363, 2.364, 2.365, 2.366, 2.367 i 2.368; prevenint-se que si per tot el dia quinze del pròxim mes de juny no fossin presentats en Secretaria, se declararán caducats i s'extendrán a favor de l'interessat els duplicats corresponents,

Reus 25 de maig de 1918.—El Secretari, Joan Botarull.

Don Joan Fontana Grau

! H A M O R T !

HAVENT REBUT ELS AUXILIS ESPIRITUALS I LA BENEDICCIÓ APOSTÒLICA

(Q . E . P . D .)

Sos desconsolats pares Pere Fontana Gatells i Julia Grau Ferré, germans Pere, Josep, Agustí, Enric i Ferrán, germanes polítiques Josefina Tarrats i Lidia Plana, oncles, cosins, nebots i demés familia, presents i ausents, al participar als seus amics i coneguts tan sensible pèrdua, els pregunen el tinguin present en ses oracions i se serveixin assistir a l'enterro que s'efectuarà avui a dos quarts de sis de la tarda, reunint-se la fúnebre comitiva en el carrer de la Presó, números 8 i 10, per a acompanyar el cadavre a la Parroquial Iglesia de Sant Pere i d'allí a la Plaça de Catalunya, on se despedirà el dol.

Els funerals per a l'etern descans de l'ànima del finat, tindran lloc demà dijous, a les deu, en l'expressada Parroquia.

Reus 5 de Juny de 1918.

Informació

Escola de Viticultura i Enologia de Reus

Observacions Meteorològiques DEL DIA D'AHIR

	A les 9	A les 15	
Baròmetre corretgit a 0°.	753.5	750.3	
TERMÒMETRE	Màxima Sol. . .	34.8	
	Ombra . . .	28.5	
	Mínima Sol. . .		
	Ombra . . .	16.5	
PSICRÒMETRE	Termòmetre sec. . .	25.1	26.2
	Idem humit. . .	17.4	18.0
Humitat relativa de l'aire.	45.8	45.2	
Tensió del vapor acuós. . .	10.9	11.3	
ANEMÒMETRE	Direcció del vent.	SE	SSO
	Velocitat del vent.	136.	28.
Pluviòmetre.			
Evaporímetre.	8.5	3.0	
Estat del cel.	Ras	Ras	

Després de llarga i crudel malaltia anit, a dos quarts de dotze morí el malaguanyat jove comerciant d'aquesta plaça don Joan Fontana Grau, fill de l'antic i acreditat comerciant de farines don Pere Fontana Gatells.

La notícia de la seva mort causarà força sentiment per ésser el finat persona que gaudia d'extenses relacions i fondes amistats en nostra ciutat.

L'acte de l'enterrament tindrà lloc aquesta tarda, a dos quarts de sis, reunint-se la comitiva a la casa mortuoria carrer de la Presó, 8 i 10.

A sos desconsolats pare i germans, tots ells amics particulars nostres, i demés distingida família, els fem avinent l'expressió sincera de nostre condol per la dolorosa pèrdua que acaben d'experimentar.

Si es reunís nombre suficient de senyors regidors, aquesta nit l'Ajuntament celebraria sessió de primera convocatoria.

Es necessari, urgeix, que per qui correspongui es faci complir lo que està ordenat per al funcionament del servei d'extracció de comunes, puix es realitza tant péssimament aquest servei amb el sistema «inodor», que quasi estem per dir que resultava més pràctic l'antic siste-

ma, ja que, al menys, quan es feia per mitjà dels «barrals», aquelles operacions s'efectuaven a la nit i no causaven als veïns les molesties que ara els hi ocasionen al verificar-se de dia i malament.

¿Bastarán aquestes senzilles indicacions per a ésser corretgides les deficiències que's noten en aital servei?

Ahir morí en aquesta ciutat, don Jaume Salvadó Torres, viudo de donya Francisca Bonfill Crivillé, pare de nostres amics particulars don Pere i don Josep, aquest últim del comerç de cereals i despulles d'aquesta plaça.

L'enterro efectuat ahir a la tarda se vegé molt concorregut, evidenciant-se les extenses relacions de la família del finat, a la qual endressem nostre més sentit pésam, i d'una manera especial als seus fills.

Aquest matí, a les 9, se celebraran els funerals a l'Iglesia de la P. Sang.

Viatgers arribats de Portbou ans d'anit a Barcelona manifestaren que a les sis de la tarda havia sigut tancada la frontera francesa.

KURSAAL DE REUS

Properament: Concert extraordinari

RECITAL de guitarra
Sainz de la Maza

Pels guardies municipals ahir fou conduit al «quartelillo» de les Cases Consistorials, un subjecte a qui l'alcohol havia pujat al cap.

Per l'autoritat militar d'aquesta regió, s'han aplicat els beneficis de la llei d'amnistia a Gerard Urive Calvo, Francesc A. Rosés Galcerán, Miquel Peris, Lluís Fontanet, Jacinto Valls, Victorià Cabestany, Pere Perugo, Josep Escribá i Agustí Vicente Angulo.

F. PRIUS DEMESTRE

Corredor de Comerç col·legiat
Arraval Sta. Agna, núm. 57
Valors - Cupons - Camvis - Giros
Compra-venta de valors.
Camvi de monedes i bitllets estrangers.

En vista de l'èxit franc i espontani de la comedia en 3 actes «Els últims Rovellats» aconseguit el dia de la seva estrena i a precs de diferents concorrens al Teatre Circo, la Empresa Fábregas ha disposat per aquesta nit una segona i darra representació de l'esmentada comedia, establint preus altament econòmics a fi de que tothom pugui aplaudir la xistosíssima producció del senyor Esealer.

Els preus que regiran per aquesta funció, son els següents:

Palco platea amb 4 entrades 8 pts.
—Id. de primer pis amb 4 id. 5 id.
—Butaca de platea amb entrada, 1 id.—Id, circular a primer pis amb id. 0'79 id.—Entrada a palco 0'41 id.—Entrada al públic 0'25 id.

Els impostos a càrrec del públic.

Els senyors abonats podran disposar de llurs localitats als preus d'abonament corrent els impostos a càrrec de l'Empresa.

La Direcció general de Registre anuncia les vacants dels registres de la propietat de Lleida, Terrassa, Berga i altres.

Ha quedat definitivament aprovada la llei de la jornada de la dependència mercantil, que es discutia al Congrés.

Horzata Valenciana

La que se serveix en el

BAR ESQUELLA
és la mellor i al pur istil de València.

Provar l'HORXATA VALENCIANA del «BAR ESQUELLA» és convence's de que és el refresc preferent d'istiu, immillorable i superior.

Es ven al públic a 60 cénts. litre.

No havent-se presentat nombre suficient d'aspirants per a cubrir

quinze places de peons caminers, la Quefatura d'obres públiques de la província ha prorrogat fins al dia 15 de l'actual el plaç per a presentar instàncies.

S'ha disposat pel ministeri de la Guerra que, a partir del 25 de l'actual se concedeixin llicències trimestrals en els cossos i unitats de la península, Balears i Canaries.

BAR MUNDIAL

Araval de Sta. Agna i Plaça de Catalunya. - Tèl. 253

Licors de les més acreditades marques. — La sens rival Horxata Valenciana. — Se serveixen mantecaus i cafés gelats a domicili.

El dissabte proper celebrarà reunió el Consell Regional de la Unió de Viticultors de Catalunya. En ella es procedirà a la renovació de càrrecs, i la comissió que estigué a Madrid de dita corporació donarà compte de ses gestions prop del Govern sobre assumptes d'interès per a la viticultura.

Banc de Reus de Descomptes i Préstams

Paguem els cupons Orenses primitives n.º 75 i 76. Cedim xecs sobre totes les places d'Espanya. Comprem bitllets estrangers.

S'assegura que està acordat pel Govern que les eleccions parcials de diputats a Corts se celebrin el dia 30 del corrent mes.

El període electoral començarà avui.

El diumenge a la tarda se celebrava al Turó Park de Barcelona un festival en el que l'aeronauta Maria Alegria oferí al públic que realitzaria en un trapecí, desde son globo «Júpiter», varis arriscats exercicis. Els jardins del Turó Park estaven concorregudíssims.

Ja l'aeròstat a l'aire, i quan es trobava a una distancia de 15 metres de terra, l'aeronauta volgué asseures en el trapecí, per lo que iniciá un moviment de balanceig; pero no pogué conseguir son objecte. El públic pogué apreciar sos esforços per a realitzar tal propòsit, quan repetí l'intent per tres vegades més, resultant infructós. Quan ja la senyoreta es trobava sense forces ho intentá novament, trobant-se a una altura de més de dos cents metres; llavors es vegé que la tripulant es despenia de la corda i queia girant per l'espai.

Un crit de dolor sortí de tots els llavis.

La desditzada senyoreta fou a

estrellar se contra les baldoses del terrat d'una casa del carrer de Calab. La violència del cop feu que'l cós obrís un forat d'uns 80 centímetres a les baldoses i anés a caure, amb el crani desttoçat, a una gorfa.

L'infortunada aeronauta tenia 24 anys.

Centre Autonomista de D. del C. i la L.

Secció d'Organització i Treball

Se convoca a tots els senyors socis d'aquest Centre a la reunió general extraordinaria que se celebrarà el dia 7 del corrent a les 10 en punt de la vetlla per a procedir a l'aprovació del Reglament de la Secció.

Reus 2 de Juny de 1918. — Per la Junta de la Secció d'Organització i Treball. — El Secretari, Josep Salas.

ESPECTACLES

Teatre Circo

Gran Companyia cómic dramática del Romea de Barcelona, dirigida pel 1.º actor ENRIC GIMENEZ.

Avui dimeeres, funció extraordinaria. — Fora d'abonament. — La celebrada comedia en 3 actes «ELS ULTIMS ROVELLATS».

A dos quarts de deu.

Butaca amb entrada, UNA pta.
Entrada de públic, UN RAL.

IMP. SANJUÁN - RED-

JOSEP SOLÉ

RECADER DE REUS A BARCELONA

BARCELONA

Bou de la Plaça Nova, 14
Passeig de Gràcia, 62 (Colmado)
Hospital, 4 (Estanc).

REUS

Güell i Mercader, (Hostalets), 22, Cordereria.
Araval Santa Agna, 5

TINTORERIA de

Manuel Cibiach

Se renta i tenyeix tota classe de roba. — S'utilitza el planxat elèctric.

Galanes, 7 REUS

Non Plus Ultra

Trajos a preus inverossímils

LA CASA MILLOR ASSORTIDA
EN TRAJOS PER A NENS

Portal de Jesús, 1 REUS

Taller de Cerralleria d'obres

JOAN ADSERÁ CAMPS

Carrer d'Alegre, 17. - REUS

Representant exclusiu a Reus de les portes d'acer ondulat, i de tots sistemes, de la Casa J. Mas Bagá, de Barcelona, i reparació de les mateixes.

Fàbrica de Capses de Cartró

ENRIC VIDAL

Carrer Galló, 4 REUS

Casa PUJOL

TRAJOS DE LLANA
DES DE 25 PESSETES

Monterols, 37 REUS

Esteve Massagué

Comissions-Representacions

St. Llorens, 8, 3.ª REUS

DISPONIBLE

JOAN PUJOL

Recader de Reus a Barcelona
Araval alt Jesús, REUS

Sastreria QUERALT

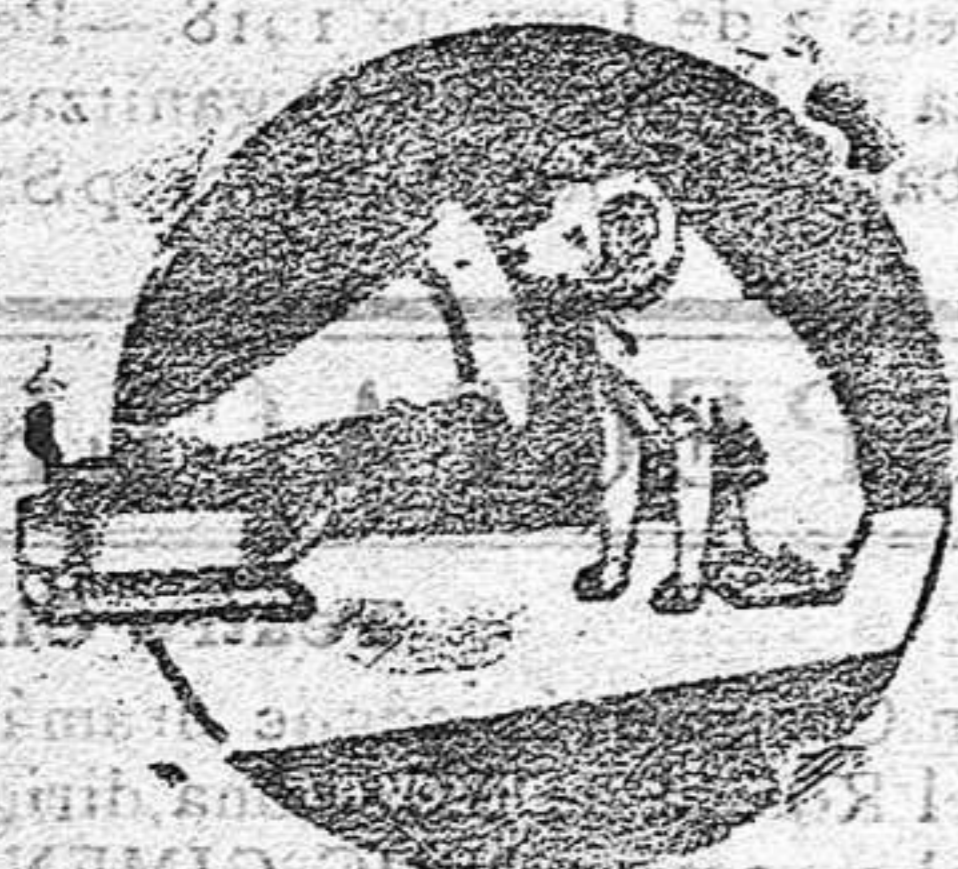
MONTEKOLS, 35

REBUDES TOTES LES NOVETATS D'ESTIU:

Grans col·leccions de trajos d'alta novetat. Immens assortit en trajos de "frescos". Variat assortit en drils per a trajos de sport

No costa res fer una visita en aquesta casa abans de comprar i podran apreciar-se les grans col·leccions de tots els articles

Sense aquesta marca

aparell **NO** és un Gramòfon
= CATALEGS GRATIS =

Companyia del Gramòfon - S. A.

ESpanyola

Éxit colosal dels célebres artistes

TITTA RUFO I CARUSO

en discs marca GRAMÓFONO

De venda: **R. PERPIÑA** - Carrer Major, 22 - REUS
Despatx: 24, pral.

Dipòsit de Relotgeria. - Relotges de butxaca i Despertadors des de 2'90 p.

LLET CONDENSADA

marca

VAQUERA

El·laboració nacional de la CONDENSERÍA DEL SEGRE
de Balaguer (Lleida)

Fabricació garantida, qualitat completament pura :::::

::::: Anàlisi del Laboratori Municipal de Lleida

ENTREGUES IMMEDIATES

Agent Comercial: Miquel-Angel Cortada. - Bailèn, 36. - BARCELONA

Representant a Reus: Esteve Massagué. - Sant Llorenç, 8

PUNTS DE VENDA: H. Mariné; Roa i Ribas; Tomás Piñol; Román Marimón; J. Fargas Serret; Manuel Barberá; J. Malet; Vda de P. Rodón; Ramón Rodón; C. Xipell; Manuel García; Joaquim Llorens; Salvador Sedó; Anton Porqueras; Enric Alon o; Anton Martra; J. Fortuny Mas; A. Gebellí; Felip Pulina; Arcadi Fort; Vda. Socías; Tomás Hortonedá; B. Vernet; Daniel Barrull; Magí Martí.